

Fabó László: Bosszúk sorozata

Véleményem szerint a biológiában megfigyelhető emergens működés a társadalomra is érvényes, amit az alkotó részek – helyzetükből következően – szükségképpen nem-, vagy csak részlegesen ismerhetnek meg és föl.¹

A kádári bűnök, a 274 kivégzett emlegetése ma polkorrekt, de csupán a földhözragadt szemléletűek érzelmi manipulálását célzó és elérő szimplifikáció.

Emlegetése akkor lenne talán védhető, ha Magyarország légüres térben, harmonikusan működő ország lett volna, mindenféle bűnös előzmény nélkül, amibe villámcsapásként vágott volna bele a gyilkos akció.

Csakhogy évezredes, egymást megalapozó, egymásra rétegződő sérelmek és megbosszulásuk sorozatának egyik utóbbi megjelenése volt.

Csupán a közvetlen előzmények közül említendő a rákosista kivégzéseket és meghurcolásokat megbosszuló, '56-os, öntörvényű (azaz törvényeken kívüli) lámpavasakra akasztások és a feltárhatatlan otthoni "ávós"-kivégzések sora.

Ezeket a törvény eszközeivel akkor is el kellett ítélni, ha nem számítjuk hozzá az "új" hatalom önstabilizálását – a riválisoktól megszabadulást és/illetve a rendet elérni akaró szigor bizonyítását –, valamint a szovjet hatalom (amihez a jaltai, világpolitikai alku, pontosabban koncepció bilincselte országunkat) követelményeit kielégíteni célzó intézkedéseket.

Dőreség azt képzelni, hogy bármelyikünknek mások lettek volna a kényszerei az adott körülmények között.

Ezek mindegyike a nagy-rendszerek működésének emergens következményei, amik között az egyszemélyi ember kiszolgáltatott.

Csak nézzünk magunk köré most...!

Órbottyán, 2024 január

---

¹ Emergens jelenségről akkor beszélünk, amikor egyes tényezők, alkotóelemek kombinációja új egységet, minőséget eredményez.